

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش پاسخ محور بر مشکلات رفتاری کودکان ۴ تا ۶ سال دارای اوتیسم

محل انتشار:

فصلنامه آرشیو توانبخشی، دوره ۱۴، شماره ۶ (سال: ۱۳۹۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۹

نویسندگان:

Behnaz Rajabi-Shamami - Department of Psychology and Exceptional Children Education

.Ma'soumeh Pourmohammadreza-Tajrishi - Pediatric Neurorehabilitation Research Center, Tehran, Iran

Hojatollah Haghgou - Department of Occupational Therapy

Atabak Vosouqi

Akbar Biglarian - Department of Biostatistics

خلاصه مقاله:

هدف: مطالعه حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش پاسخ محور بر مشکلات رفتاری کودکان ۴ تا ۶ سال دارای اوتیسم انجام گرفت. روش بررسی: پژوهش حاضر یک مطالعه شبه آزمایشی با طرح سری های زمانی دو گروهی بود. ۱۲ نفر (۳ دختر و ۹ پسر) به شیوه تمام شماری از کودکان دارای اوتیسم مراجعه کننده به کلینیک ذهن زیبا شهر تهران در سال ۱۳۹۱ انتخاب شدند و به تعداد مساوی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. گروه آزمایش طی ۴۵ روز (هفته ای ۳ جلسه، جلسه ای ۱ ساعت) فقط آموزش پاسخ محور را دریافت نمودند، در حالی که گروه کنترل تنها از روش های آموزشی و درمانی مدون کلینیک (تحلیل رفتار کاربردی و گفتاردرمانی) بهره مند شدند. تمامی کودکان با استفاده از مقیاس درجه بندی اوتیسم گیلیام (۳) (GARS) بار قبل از مداخله و ۳ بار پس از آن ارزیابی شدند. داده ها نیز با استفاده از تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که نمره رفتارهای کلیشه ای و مهارت های ارتباطی در دو گروه آزمایش کاهش یافت، ولی از نظر آماری تفاوت معناداری بین گروه آزمایش و کنترل وجود نداشت ($P=0/45$). همچنین نتایج بیانگر بهبود معنی دار تعامل های اجتماعی گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل بود ($P<0/001$). نتیجه گیری: می توان نتیجه گرفت که برنامه آموزش پاسخ محور بر تعامل های اجتماعی کودکان دارای اوتیسم تاثیر مثبت دارد، ولی این تاثیر در مورد رفتارهای کلیشه ای و مهارت های ارتباطی معنادار نبود.

کلمات کلیدی:

Autism, Pivotal response training, Behavioral problems, اوتیسم, آموزش پاسخ محور, مشکلات رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1849692>

